

The Holy See

KATECHEZA PAPIEŻA FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

18 grudnia 2013 r.

Video

Jak jeden z nas

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

To nasze spotkanie odbywa się w duchowym klimacie Adwentu, pogłębionym przez Nowennę przed Bożym Narodzeniem, którą odprawiamy w tych dniach i która przygotowuje nas do tych świąt. Dlatego chciałbym zastanowić się dzisiaj razem z wami nad Narodzeniem Jezusa, świętem ufności i nadziei, które przewyższa niepewność i pesymizm. A przyczyną naszej nadziei jest to, że Bóg jest z nami i że Bóg jeszcze nam ufa! Lecz zastanówcie się nad tym dobrze: Bóg jest z nami i Bóg jeszcze nam ufa. Ten Bóg Ojciec jest wielkoduszny! Przychodzi, by zamieszkać z ludźmi, wybiera ziemię na swoje mieszkanie, by przebywać razem z człowiekiem i znajdować się tam, gdzie człowiek spędza swoje dni w radości lub bólu. Dlatego ziemia nie jest już tylko «padłem łez», lecz miejscem, gdzie sam Bóg rozbił swój namiot, jest miejscem spotkania Boga z człowiekiem, solidarności Boga z ludźmi.

Bóg chciał podzielić naszą ludzką kondycję do tego stopnia, że stał się z nami jednym w osobie Jezusa, który jest prawdziwym człowiekiem i prawdziwym Bogiem. Lecz jest coś jeszcze bardziej zdumiewającego. Bóg stał się obecny wśród ludzkości nie w świecie idealnym, sielankowym, lecz w tym świecie realnym, naznaczonym przez tak wiele rzeczy dobrych i złych, naznaczonym przez podziały, nieprawości, ubóstwo, przemoc i wojny. Zdecydował się zamieszkać w naszej historii, takiej jaka jest, z całym ciężarem jej ograniczeń i dramatów. A przez to w niedościgły sposób pokazał swoje miłosierne usposobienie, pełne miłości do ludzkich stworzeń. On jest Bogiem-z-

nami; Jezus jest Bogiem-z-nami. Czy wy w to wierzycie? Wyznajmy to razem: Jezus jest Bogiem-z-nami! Jezus jest Bogiem-z-nami, od zawsze i na zawsze jest z nami w cierpieniach i bólach historii. Narodzenie Jezusa jest objawieniem, że Bóg raz na zawsze «opowiedział się» po stronie człowieka, aby nas zbawić, podnieść nas z prochu naszej nędzy, naszych trudności, naszych grzechów.

Stąd wielki «prezent», jakim jest Dzieciątko z Betlejem: przynosi nam Ono energię duchową, energię, która pomaga nam nie pogrążyć się w naszych trudach, naszej desperacji, naszych smutkach, bo jest to energia zagrzewająca i przemieniająca serce. Narodzenie Jezusa przynosi nam bowiem wspaniałą wiadomość, że jesteśmy ogromnie i indywidualnie kochani przez Boga, a miłość ta nie tylko pozwala nam Go poznać, lecz nam Go daje, nam Go komunikuje!

Kontemplowanie z radością tajemnicy Syna Bożego, narodzonego dla nas, może nas prowadzić do dwóch spostrzeżeń.

Po pierwsze, skoro w swoim Narodzeniu Bóg objawia się nie jako ktoś, kto jest w górze i panuje nad wszechświatem, lecz jako Ten, który się uniża, schodzi na ziemię jako istota mała i uboga, oznacza to, że jeśli mamy być do Niego podobni, nie powinniśmy się wywyższać nad innych, ale wręcz się uniżać, być sługami, stawać się małymi wśród małych i ubogimi wśród ubogich.

Nieładny jest bowiem widok chrześcijanina, który nie chce się uniżyć, nie chce służyć.

Chrześcijanin, który wszędzie się puszy, jest nieładny: to nie jest chrześcijanin, to poganin.

Chrześcijanin służy, uniża się. Starajmy się, aby ci nasi bracia i siostry nigdy nie czuli się sami!

Druga uwaga: jeśli Bóg, przez Jezusa, tak bardzo związał się z człowiekiem, że stał się jak jeden z nas, znaczy to, że cokolwiek uczynimy bratu lub siostrze, uczynimy Jemu. Przypomniał nam o tym sam Jezus: kto nakarmi, przyjmie, odwiedzi, obdarzy miłością jednego z najmniejszych i najuboższych ludzi, uczyni to Synowi Bożemu.

Zawierzmy się macierzyńskiemu wstawiennictwu Maryi, Matki Jezusa i naszej, aby nam pomogła w to zbliżające się Boże Narodzenie rozpoznać w obliczu bliźniego, zwłaszcza w osobach najslabszych i zepchniętych na margines, obraz Syna Bożego, który stał się człowiekiem.

Do Polaków:

Pozdrawiam serdecznie Polaków: was tu obecnych, waszych rodaków w kraju i za granicą. Już wkrótce nasze serca przeniknie radość Wigilii i świąt Bożego Narodzenia. Zostawiając wolne miejsce przy wigilijnym stole pomyślmy o biednych, głodujących, samotnych, bezdomnych, zepchniętych na margines życia, doświadczonych wojną, zwłaszcza o dzieciach! W nich także obecny jest Jezus, Syn Boży, który stał się człowiekiem. Otwórzmy dla nich serca tak, by nasza radość stała się ich udziałem. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana